

РЕШЕНИЕ

№ 2752

гр. София, 23.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1835** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20280202/18.12.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, постановено по НАХД № 5462/2020г. е потвърдено Наказателно постановление № 42-0000167/25.03.2020г., издадено от директора на Регионална дирекция „А. администрация“-С., с което на [фирма] на основание чл.53 ЗАНН е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.104з, ал.5, предл.2-ро от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с твърдения за допуснати нарушения на материалния закон и съдопроизводствените правила се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Неизяснени били, както датата, така и мястото на извършване на нарушението. Липсвали и доказателства относно обективен признак от състава на нарушението, а именно обстоятелствата около лицензирането на автобуса. Допълнителни съображения излага в писмени бележки. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационно оспорване – редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 18.12.2019г., в [населено място], Област С. транспортното предприятие [фирма] извършило международен обществен случаен превоз на 46 бр. пътници от маршрут Кралство Испания - Република България. Водач на превозното средство „Мерцедес“ модел „ОЦ 500“ с ДК [рег.номер на МПС] бил К. М.. Превозното средство не било вписано в регистър на моторните превозни средства в лиценз на ЕО. Свидетелят Д. Б. констатирал това в хода на извършена проверка и на 04.02.2020г. съставил АУАН на дружеството, в който описал фактическите си констатации и дал правна квалификация на твърдяното нарушение – чл.104з, ал.5 ЗАвтП. Въз основа на него и представените документи по преписката било издадено процесното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за законосъобразност на НП.

Решението е неправилно.

Посоченият състав на административно нарушение - чл.104з, ал.5 ЗАвтП, гласи, че превозвач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, което не е с българска регистрация или не е вписано в регистъра на моторните превозни средства на лиценза на Общността, се наказва с имуществена санкция в размер 1500 лв.

От описанието на нарушението, направено в НП, става ясно, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана именно в качеството му на превозвач. Доказателства за това по делото обаче не са ангажирани. "Превозвач", според легалната дефиниция на § 1, т.5 ДР ЗАвтП, е всяко физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което извършва обществен превоз на пътници и товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел.

В настоящия случай е установено, че касаторът е извършил международен обществен случаен превоз на 46 бр. пътници по маршрут Кралство Испания - Република България с превозно средство „Мерцедес“ модел „ОЦ 500“ с ДК [рег.номер на МПС] като отговорността му е ангажирана за нарушение на чл.104з, ал.5, предл.2-ро ЗАвтП – поради това, че автобусът не е вписан в регистъра на моторните превозни средства на лиценза на Общността. Твърди се, че превозното средство е вписано в регистъра към лиценза на друг превозвач, но по делото отново липсват доказателства в подкрепа на тези твърдения. Същите не са изследвани от съда, нито е попълнена преписката по делото с доказателствата, необходими за изясняване на делото от фактическа страна. Посочените обстоятелства представляват съставомерни признаци на деянието с оглед дадената за него правна квалификация като липсата на фактически установявания досежно тях налага отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20280202/18.12.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, постановено по НАХД № 5462/2020г.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.